

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, eða tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyriteikum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

So nógv kolilta sum ongantið fyrr í Hvalbiartunnlinum!

Ein slikan dag sum henda grindadagin eigur at ansast eftir

Týsdagin var so nógv kolilta í Hvalbiartunnlinum, at ferðslan eftir røttum skuldi verðið regulerað.

Tað metir Hermund Michelsen, sum starvast á smíðjuni hjá Landsverkfrøðinginum í Øravík. Henda dagin máldi hann mongdina av koliltu fleiri ferðir. Tá mongdin var tann mesta, var hon 0,2 promillu. Tað er tað mesta, sum mált er í tunn-

linum.

— Eingin vandi var at koyra. Men av tí at tunnlin er so trongur, og proppur kemur ofta í ferðsluna, kann tað gerast — um ikki vandamikið — so óbehagligt, sigur Hermund Michelsen.

Orsøkin til ta stóru mongdina av koliltu týsdagin var tann nógv ferðslan í samband við grindina, sum legði beini

á Hvalbiarsandi mána-kveldið.

Harafturat var tað so óheppið, at ættin skifti og kom av landsynningi. Hermund Michelsen greiðir frá, at tá hann skiftir til landsynning, steðgar trekkurin gjøgnum tunnlin, men eftir eini løtu dregur hann kortini norður aftur í gjøgnum tunnlin.

Helst yvir 200 bilar um timan

Hermund Michelsen máldi mongdina av koliltu fyrstu ferðina kl. fyra, tá seðlarnir vóru komnir út og menn vóru farnir norður at skera upp. Tá var mongdin 0,1 promillu.

Mátningar verða gjørdar einaferð um vikuna. Vanliga er ikki meira av koliltu, enn at tað kann mætast. Tað mesta, sum higartil er mált, er 0,5 promillu.

Men ferðslan øktist hetta kveldið og kl. átta, tá bilarnir vóru á ferð suður aftur, varð mált av nýggjum. Tá var mongdin av koliltu 0,2 promillu.

Til sammetingar visir Hermund Michelsen á eina reglu í Eysturriki, sum sigur, at tá koliltumongdin er komin upp á 0,1 promillum, verður ávarað imóti at súkkla ígjøgnum tunnlin. Tá koliltumongdin er komin upp á 0,2 promillu, verða tunnlar stongdir fyri súkklum. Og havast skal í huga, at í Eysturriki er vanliga talan um víðar tunnlar við tveimum koyribreytum.

Men seinni týskveldið, tá ferðslan var minkað, var mongdin av koliltu komin niður aftur á 0,5 promillu.

Hermund Michelsen heldur tað vera logið, um ikki einir 200 bilar koyrdu gjøgnum tunnlin um timan hesar timarnar, tá grindin varð tikin upp. Og helst einir 2000 tað

samdøgrið.

Ansast skal eftir

— Hvat skal gerast, um eitt óhapp, t.d. ein álvarsigur samanstoystur, hendir ein slikan dag?

Hermund Michelsen sigur, at tá má ikki annað gerast, enn at fáa fólkið út sum skjótast. Ein lúgvaður persónur kann fáa trupulleikar. Men ein meisladaður persónur, sum liggur stillur, og andingin tí er rólígari, skuldi ikki fingið trupulleikar tann fyrsta timan. Og tað skuldi heldu ríki verði vandamikið tá, men óbehagligt.

— Men í slikum førum sum henda dagin skal ansast eftir, leggur Hermund Michelsen afturat.

Tí verða eisini altið mátningar gjørdar, tá hildið verður at vandi kann vera á ferð.

jo-mo

Óli í Aarstovu

Nú teir eru byrjaðir at gera WC-pappír á Viðareði, kunnu vit skýta á tað innflutta.

— * —

Kemur „Fúlábók“ undir porno?

— * —

Ikki er itróttarskrivarin á Sosialinum trongdur longur enn so, at Oyggjatiðindi kann skriva greinar hansara av — ja beinleiðis klippa tær úr Sosialinum.

Oprøret i Ådalen

Kendi filmurin hjá víðgítta svenska filmmanninum, Bo Widerberg, um arbeiðarauppreisiturin í Ådalen fyrst í 30-unum er í Føroyum í lotuni. Filmurin er gjørdur fyri um 15 árum síðani og er vistur kring allan heimin. Sunnudagin hava sandoyingar høvi at siggja filmin. Kl. 16 visir Sandoyar sýslu Javnaðarfelag filmin í Skálavík. Mánakveldið er hann á skránni á fundi hjá Suðurstreymoyar Javnaðarfelag. Lýsingar eru inni í blaðnum. Umframt Oprøret i Ådalen er Bo Widerberg eisini kendur fyri at hava gjørt filmin um Joe Hill og Elviru Madigan.

Framhald av síðu 11

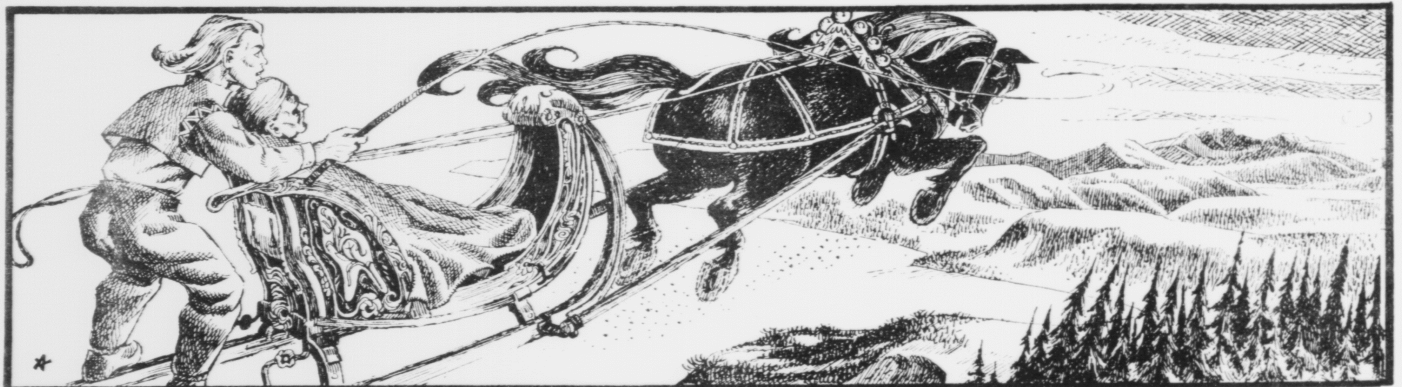
sjei til ellivu, til eithvørt felags tiltak og møgulega dans eisini.

Ungmannadeildin í Losjuni ætlar í vetur at gera okkurt tiltak í Dallas fyri limum teirra. Eg vil fegin, at aðrir felagsskapir sleppa at nýta hølini, tá tey standa tóms stóran part av tíðini. Bert havi eg ikki orku at gera tað einsamallur, tí bert hurðir verður latin upp, so kostar tað hópin av peningi, sum eg ikki seti meg færan fyri júst nú.

Um ungdomsleiðarar og felagsskapir hava áhuga fyri tí, so kunnu tey bara venda sær til mín. Eg vil fegin stuðla teimum í at skipa fyri onkrum fyri ungdominum, í tíðarbilum, tá Dallas vanliga ikki verður nýtt, sigur Martin.

At enda spurdu vit Martin, hvi hann gjørdi hetta arbeiðið?

— Hetta er ein háttur at seta nakað í verk av egnum huga, og kanska fyri at royna, um eg kann gera tað betur enn onnur higartil.

— Ja, mamma, nú skulu vit prátta saman, men bara um leyst og fast; og gloyma alt sum nívir og pinir...

... nú skulu vit spæla, sum tá ið eg var pinkalítil drongur, tá ið vit óku á sleðu til slottið eystan sól og

vestan mána, tá ið fressurin var hestur og seingin var sleða. — Gakk so, kvika tær, Svarti!